

Защо му не купи майка му обуща и ново палто?
На, навънъ е тѣй студено, тѣй студено . . .

А има мило, хубаво лице . . .

Ясна червенина се разлѣ по цѣлото лице на момчето.

— Благодаря, благодаря! — пошушна то и съ единъ скокъ се намѣри долу.

И съ чашката медъ въ ржцѣ, то тичаше прѣзъ широкитѣ улици, послѣ зави въ една тѣсна уличка и се запрѣ, задъхващъ се, цѣлъ изпотенъ, въ мал-

ката задушлива стаица, която приличаше по-скоро на зимникъ. На леглото до стѣнната лежеше малката му болна сестрица.

Тя бѣше на десетъ години, но едва ли можаха да ѝ се дадатъ толкова.

Изпусталѣла фигурка подъ тънката завивка, изсѣхнали ржчици, малко блѣдо личице, обиколено отъ уредѣлата му руса косица . . . едва ли можаха да ѝ се дадатъ седемъ години.